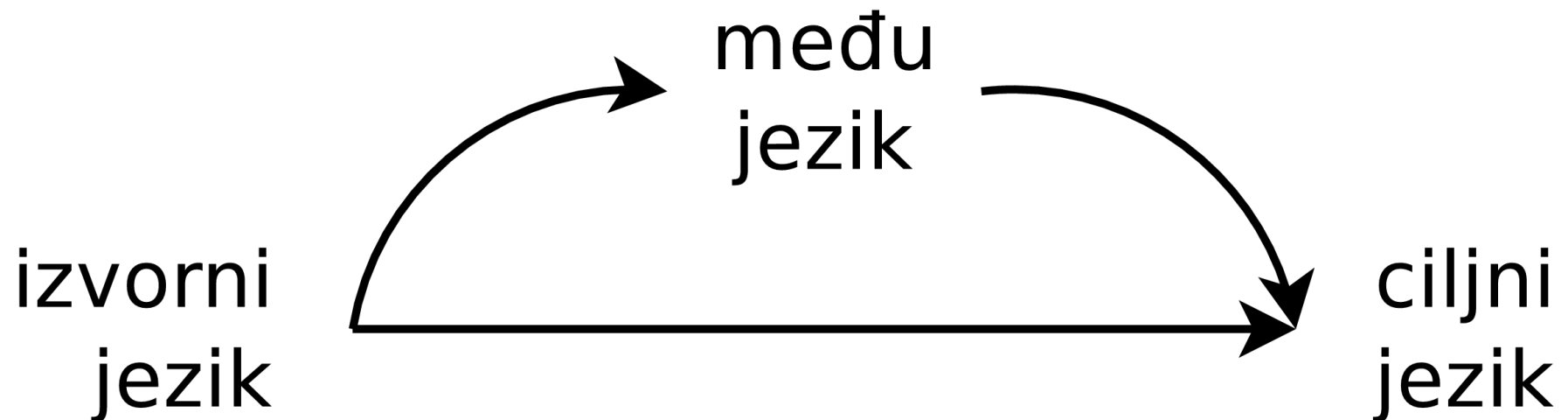

Međukod

- Međujezik - jezik između izvornog jezika i ciljnog jezika
 - IL = *intermediate language*
 - na nivou apstrakcije
 - više detalja od izvornog jezika (npr: registri)
 - manje detalja od ciljnog jezika
 - većina kompajlera ima IL

Međukod

□ Faze kompajliranja

- leksička analiza
- sintaksna analiza
- semantička analiza
- generisanje koda
- optimizacija

□ Faze kompajliranja se grupišu na

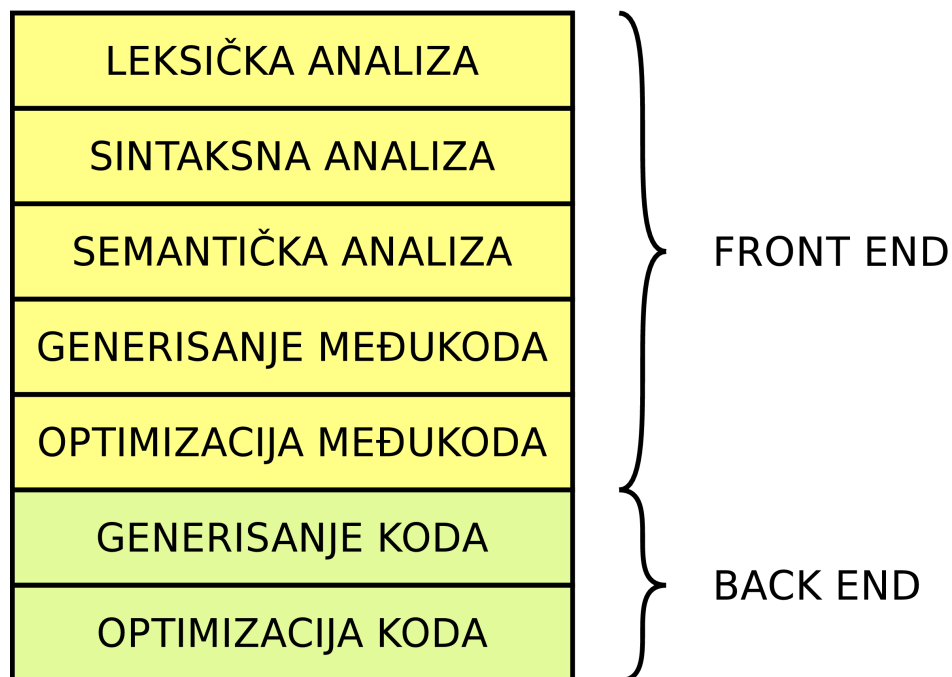
- faze zavisne od izvornog jezika (analiza) pripadaju prednjem modulu kompajlera (**front end**) i
- faze zavisne od ciljnog jezika (sinteza) pripadaju zadnjem modulu kompajlera (**back end**)

Međukod

- Praktična važnost podele kompajlera na prednji i zadnji modul
 - prevođenje sa jednog izvornog jezika na više ciljnih jezika
 - 1 prednji modul i više zadnjih modula
 - prevođenje sa više izvornih jezika na jedan ciljni jezik
 - više prednjih i 1 zadnji modul
- Podela kompajlera na prednji i zadnji modul je važna za olakšavanje prilagođavanja kompajlera novim zahtevima i novim okolnostima
- Komunikacija prednjeg i zadnjeg modula kompajlera podrazumeva uvođenje **međukoda** (*intermediate code*)
 - *međukod* predstavlja
 - (1) ciljni jezik za prednji modul kompajlera, a
 - (2) izvorni jezik za zadnji modul kompajlera
- Međukod je jezik hipotetskog računara (apstraktne mašine)

Međukod

- Uvođenje međukoda dovodi do pojave faze generisanja međukoda i podele faze optimizacije na dve zasebne faze
- Za međukod je važno da olakša implementaciju faza generisanja međukoda i koda, kao i faza optimizacije
- Pregled faza kompajliranja:

Međukod

- Kompajler može sadržati samo prednji modul
 - tada je njegov ciljani jezik međukod,
 - koga izvršava (interpretira) poseban program – **interpreter**

Upotreba stabla parsiranja

- Funkcionisanje prednjeg modula kompajlera je zasnovano na stablu parsiranja
- Stablo parsiranja sadrži reprezentaciju kompletnog i ispravnog (validnog) programa u izvornom jeziku
- Stablo parsiranja omogućuje:
 - prevođenje
 - interpretiranje
 - primenu procesa suprotnog parsiranju - *unparse*, i prikazivanje korisniku raznih osobina programa (u obliku običnog teksta, u obliku *XML*-a, u nekom grafičkom obliku, ...)
 - proveru da li su sve promenljive inicijalizovane pre upotrebe (samo neki jezici ovo definišu kao deo semantičkih pravila, ali mnogi ne)
 - ...

Vrste međukoda

- Međukod može imati oblik
 - **sintaksnog stabla**
 - **postfiksne** (poljske) **notacije** (primenjena kod *Pascal* kompajlera) ili **prefiksne notacije**
 - **troadresnog koda** koji odgovara hipotetskom asemblerskom jeziku (primenjen kod *C* kompajlera)

Vrste međukoda - sintaksno stablo

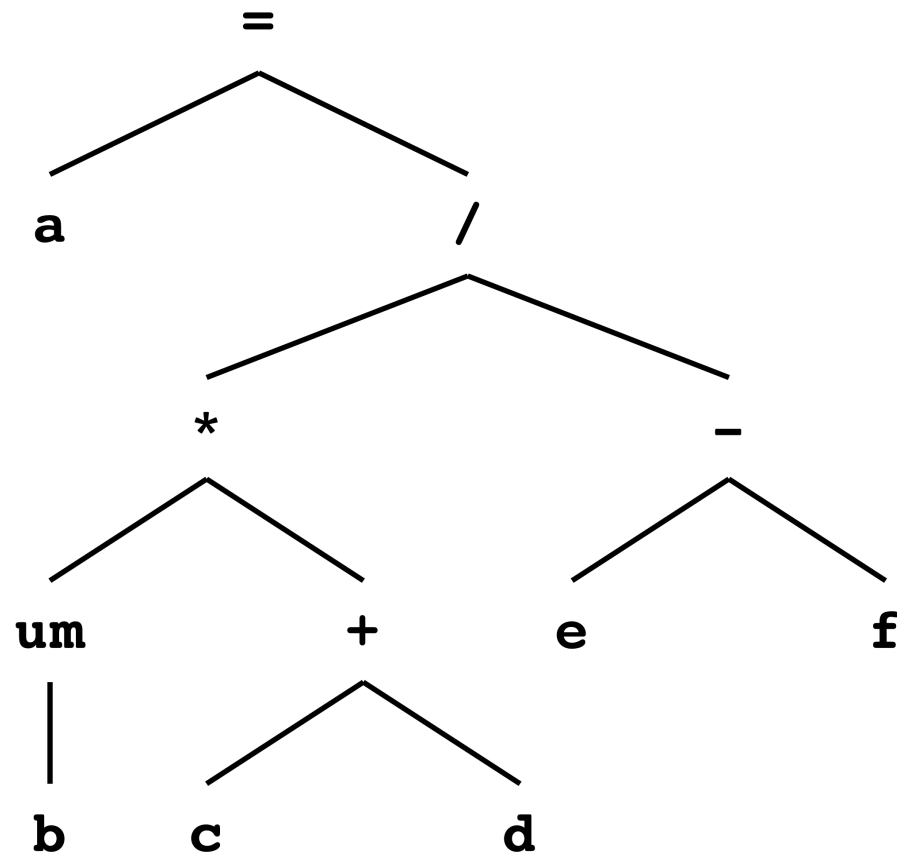
- Sintaksno stablo = Apstraktno sintaksno stablo
 - je prezentacija sintaksne strukture izvornog koda u obliku stabla
 - izražava prirodnu hijerarhijsku strukturu programa pokazujući redosled izvršavanja operacija programa
 - svaki čvor stabla označava pojam ili simbol koji se pojavljuje u izvornom kodu
 - sintaksa je apstraktna u smislu da ne odražava svaki detalj koji se pojavljuje u pravoj sintaksi i po tome se razlikuje od konkretnog stabla parsiranja
 - stablo parsiranja pokazuje postupak izvođenja programa iz gramatike
 - sintaksno stablo je kondenzovano stablo parsiranja
- Apstraktna sintaksna stabla se koriste i u sistemima za analizu i transformaciju programa

Vrste međukoda - sintaksno stablo

□ Za iskaz:

$$a = -b * (c + d) / (e - f)$$

Sintaksno stablo izgleda:

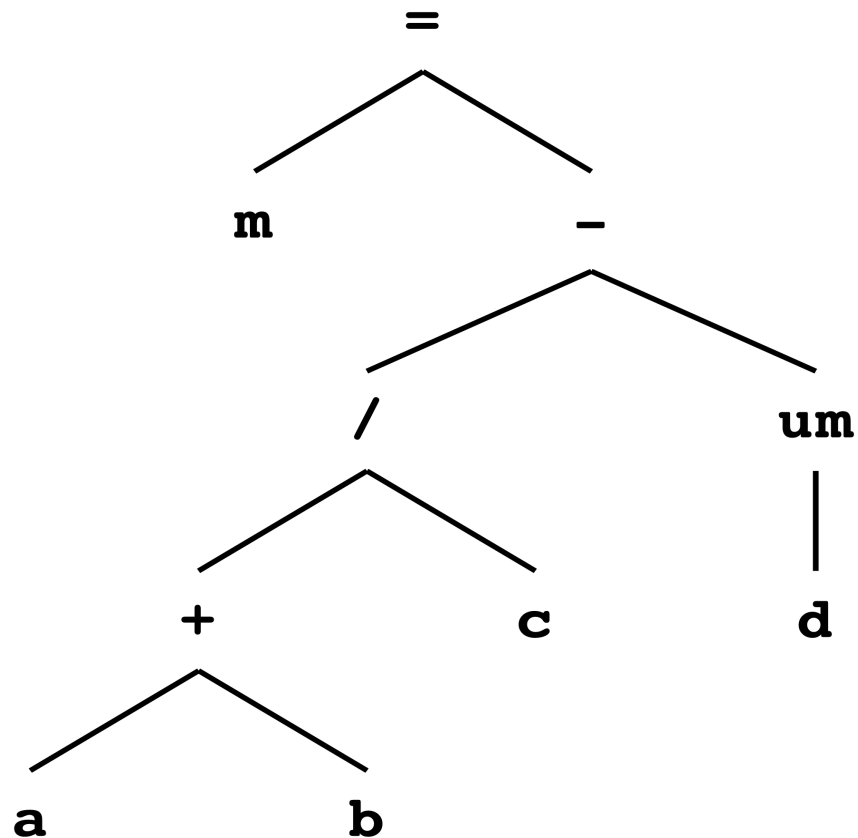

Vrste međukoda - sintaksno stablo

□ Za iskaz:

$$m = (a + b) * c - -d$$

Sintaksno stablo izgleda:

Vrste međukoda – postfiksna notacija

- Postfiksna notacija ili Obrnuta Poljska notacija (*Reverse Polish notation - RPN*)
 - prilagođena je apstraktnoj stek mašini
 - uniformno tretira sve operatore
 - ne zahteva zagrade
 - operator sledi iza svih svojih operandada
 - za razliku od Poljske notacije, gde se prvo navodi operator
- Naziv “Poljska” se odnosi na nacionalnost logičara koji je izmislio Poljsku notaciju 1920-tih
- U računarstvu, postfiksna notacija se često koristi u programskim jezicima zasnovanim na steku

Vrste međukoda – postfiksna notacija

- za iskaz (koji koristi infiksnu notaciju):

$$a = -b * (c + d) / (e - f)$$

odgovarajuća postfiksna notacija izgleda

$$a \ b \ \text{unarni_minus} \ c \ d \ + \ * \ e \ f \ - \ / \ =$$

- iskazu u infiksnoj notaciji:

$$m = (a + b) * c - -d$$

odgovara iskaz u postfiksnoj notaciji:

$$m \ a \ b \ + \ c \ * \ d \ \text{unarni_minus} \ - \ =$$

Vrste međukoda – postfiksna notacija

- Pomenuti primer postfiksne notacije može biti izražen pomoću IJVM naredbi:

a = -b * (c + d) / (e - f);

```
BIPUSH    0  
ILOAD    b  
ISUB  
ILOAD    c  
ILOAD    d  
IADD  
IMUL  
ILOAD    e  
ILOAD    f  
ISUB  
IDIV  
ISTORE   a
```

Vrste međukoda - troadresni kod

- Troadresni kod (*three-address code TAC* ili *3AC*)
 - ne mora imati simbolički oblik hipotetskog asemblerskog jezika,
 - nego može imati numerički oblik, gde pojedini brojevi predstavljaju kod naredbe i kodove operanada
- Ako kao kodovi operanada služe indeksi elemenata tabele simbola, tada se generatoru koda prepušta da zauzima memoriju za operande
- Numerički oblik troadresnog koda je zgodniji za zadnji modul kompajlera
- Neke varijante 2-, 3- ili 4-adresnog koda se često koriste kao međukod (*intermediate representation*) jer se dobro prevode (mapiraju) na većinu asemblerskih jezika

Vrste međukoda - troadresni kod

□ Svaka instrukcija se može opisati kao grupa od 4 elementa:
(operator, operand1, operand2, result)

□ Svaka naredba ima uopštenu formu:

result := operand1 operator operand2

kao na primer:

x := y op z

- gde su **x**, **y** i **z**
 - promenljive,
 - konstante ili
 - privremene promenljive izgenerisane od strane kompajlera, a
- **op** je bilo koji operator (npr. operator dodele)

Vrste međukoda – troadresni kod

- Izrazi koji sadrže više od jedne operacije, kao što je:

$$p := x + y * z$$

- nisu pogodni za predstavljenje kao jedna instrukcija troadresnog koda. One se dekomponuju u ekvivalentnu sekvencu instrukcija:

$$\begin{aligned} t_1 &:= y * z \\ p &:= x + t_1 \end{aligned}$$

- rezultat svake operacije dobija ime
- Osnovna osobina troadresnog koda je to da svaka instrukcija implementira samo jednu operaciju, i da *source* i *destination* mogu da se odnose na bilo koji slobodan registar

Vrste međukoda - troadresni kod

`a = b * c + b * d;`

```
_t1 = b * c;  
_t2 = b * d;  
_t3 = _t1 + _t2;  
a = _t3;
```

`m = (a + b) * c - -d`

```
_t1 = a + b;  
_t2 = _t1 * c;  
_t3 = 0 - d;  
_t4 = _t2 - t3;  
m = _t4;
```

- Sa leve strane je aritmetički izraz, a sa desne strane je ekvivalentni TAC
- Privremene promenljive `_t1`, `_t2`, `_t3` i `_t4` je napravio kompajler da bi broj adresa sveo do 3 (1 instrukcija = 1 operacija)

Vrste međukoda - troadresni kod

```
if (a < b + c)
```

```
    a = a - c;
```

```
c = b * c;
```

```
_t1 = b + c;
```

```
_t2 = a < _t1;
```

```
IfZ _t2 Goto _L0;
```

```
_t3 = a - c;
```

```
a = _t3;
```

```
_L0: _t4 = b * c;
```

```
c = _t4;
```

- Naravno, malo je komplikovanije prevesti grananje, petlje i pozive funkcija
- Prikazan je primer prevođenja **if** naredbe

```
IfZ _t2 Goto _L0;
```

znači : idi na labelu **_L0** ako je vrednost **_t2** nula

Generisanje međukoda

- Generisanje međukoda je vrlo slično generisanju koda
 - IL može koristiti neograničen broj registara
 - olakšano generisanje koda
 - u asemblerskom jeziku postoji ograničen broj registara
- Ranije navedeni primeri generisanja koda su zapravo primeri generisanja međukoda
- Međujezik koji koristi MICKO je *high-level* asemblerski jezik: hipotetski asemblerski jezik, što znači troadresni kod

Optimizacija međukoda

- Pre optimizacije međukoda
 - koju vrši kompajler
- moguća je optimizacija izvornog koda
 - koja je u nadležnosti programera

Optimizacija izvornog koda

- Za ovu optimizaciju neophodno je analizirati izvorni kod
- Analiza programa može biti
 - statička (analiza izvornog koda) i
 - dinamička (analiza izvršavanja programa)
 - razmatraju se performanse programa, u smislu
 - brzine izvršavanja i
 - zauzeća memorije
 - zasniva se na podacima koji su prikupljeni tokom izvršavanja programa
 - analizom performansi se utvrđuju mesta u programu na čije izvršavanje odlazi najveći deo vremena izvršavanja programa
 - cilj: odrediti delove programa koje treba optimizovati
 - bilo po pitanju brzine, bilo po pitanju zauzeća memorije

Profajler

- ❑ **Profajler** (*profiler*) je alat koji obavlja analizu performansi merenjem broja poziva funkcija i trajanja svakog poziva
- ❑ Izlaz profajlera se sastoji od niza zabeleženih događaja (*trace*), odnosno statistički obrađenih rezultata analize (*profile*)
- ❑ Da bi prikupili podatke, profajleri koriste različite tehnike:
 - korišćenje prekida
 - ubacivanje koda u neke systemske pozive (*hook*)
 - ubacivanje koda za merenje u program koji se analizira (modifikacija izvršnog oblika analiziranog programa)
- ❑ Primer profajlera je *GNU profiler (gprof)*

gprof

- Pre korišćenja *gprof*-a, program se mora prevesti sa podrškom za analizu

gcc -g -pg -o program program.c

- Nakon prevođenja, program se izvršava
./program

Tokom njegovog izvršavanja se generiše datoteka **gmon.out** u kojoj se nalaze informacije prikupljene tokom rada programa

- Kada su podaci o izvršavanju programa prikupljeni, poziva se *gprof* koji vrši statističku analizu zabeleženih podataka i na ekranu ispisuje rezultate analize

gprof program

(podrazumeva se da se u tekućem direktorijumu nalazi datoteka **gmon.out**)

izlaz *gprof-a*

- *gprof* može prikazati više različitih analiza, od kojih su najznačajnije:
 - ukupno vreme izvršavanja svake funkcije (*flat profile*)
 - vreme izvršavanja funkcija zajedno sa svim funkcijama koje je ona pozivala (*call graph*)
 - određivanje broja izvršavanja svake linije koda ponaosob (*annotated source*) (ovo se postiže dodavanjem opcije **-A** prilikom pozivanja *gprof-a*)
- Ukoliko se *gprof* pozove bez dodatnih opcija, biće prikazani *flat profile* i *call graph*

flat profile

- Primer koda za analizu:

```
#include <stdio.h>
```

```
void function1() {  
    int i, j;  
    for(i=0; i < 10000; i++)  
        j += i;  
}  
void function2() {  
    int i, j;  
    function1();  
    for(i=0; i < 20000; i++)  
        j = i;  
}
```

```
int main() {  
    int i, j;  
    for (i = 0; i < 100; i++)  
        function1();  
    for(i = 0; i < 5000; i++)  
        function2();  
    return 0;  
}
```

flat profile

- Primer *flat profile* izlaza:

Flat profile:

Each sample counts as 0.01 seconds.

% time	cumulative seconds	self seconds	calls	self ms/call	total ms/call	name
62.70	3.82	3.82	5000	0.76	1.21	function2
37.79	6.12	2.30	5100	0.45	0.45	function1

- Funkcije su sortirane prvo po vremenu provedenom u njima, zatim po broju poziva i na kraju po svom imenu

flat profile

- Značenje kolona je sledeće:
 - **% time** – procenat ukupnog vremena izvršavanja koji je proveden u funkciji
 - **cumulative seconds** – broj sekundi provedenih u tekućoj funkciji i svim funkcijama u tabeli pre nje
 - **self seconds** - broj sekundi provedenih u funkciji
 - **calls** – broj poziva funkcije
 - **self ms/calls** – prosečno vreme trajanja svakog poziva, gledajući samo vreme provedeno u funkciji
 - **total ms/calls** – prosečno vreme trajanja svakog poziva, gledajući vreme provedeno u funkciji i funkcijama koje je ona pozivala
 - **name** – ime funkcije

Optimizacija međukoda

- U modernim kompajlerima, ovo je najkompleksnija faza
- Optimizacija međukoda je mašinski nezavisna optimizacija
- Podrazumeva transformaciju međukoda koja
 - **ne menja značenje koda** (programa)
 - ali merljivo **poboljšava korišćenje resursa**
 - ubrzava njegovo izvršavanje ili
 - smanjuje memorijske zahteve ili
 - smanjuje veličinu koda ili
 - smanjuje pristup disku (baze podataka) ili
 - smanjuje potrošnju energije / baterije
- Kompajleri koji obavljaju ovakve transformacije se nazivaju optimizujući kompajleri (*optimizing compilers*)

Optimizacija međukoda

- Optimizacija međukoda se zasniva na
 - **analizi upravljačkog toka** (*control-flow analysis*)
 - otkrivanju **baznih blokova** (*basic blocks*)
- Bazni blok (BB) je sekvenca instrukcija sa jednom tačkom ulaza i jednom tačkom izlaza
 - maksimalan broj instrukcija (najduža sekvenca instrukcija)
 - instrukcije se uvek izvršavaju od prve do poslednje
 - ne sadrži labele (osim u prvoj instrukciji)
 - ne sadrži skokove (osim u poslednjoj instrukciji)
- Ideja je da:
 - nema ulaska (*jump in*) u BB (osim na početku BB)
 - nema izlaska (*jump out*) iz BB (osim na kraju BB)
 - tok izvršavanje teče od prve do poslednje instrukcije bez zaustavljanja

Optimizacija međukoda

- **dijagrama toka** (*control-flow graph*) je
 - usmereni graf
 - čvorovi su bazni blokovi
 - spojnice su usmerene
 - pokazuju **redosled izvršavanja** (*flow of control*)
 - postoje od BBA ka BBB ako se izvršavanje nastavlja od poslednje instrukcije iz A ka prvoj instrukciji u B
 - pokazuje tok izvršavanja između baznih blokova
 - unutar BB tok izvršavanja ide od prve do poslednje instrukcije
 - opisuje jednu funkciju

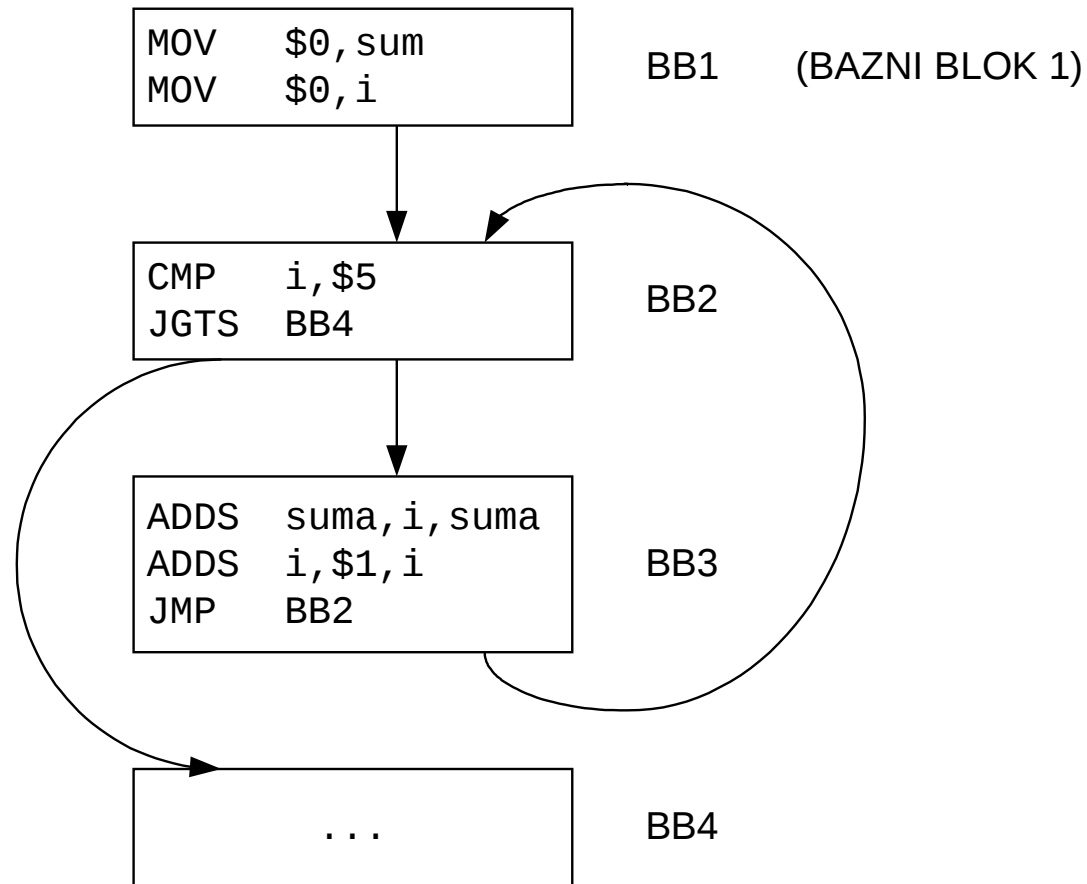
Optimizacija međukoda

- Na primer, međukodu:

```
        MOV    $0, suma
        MOV    $0, i
for0:
        CMP    i, $5
        JGTS   exit0
        ADDS   suma, i, suma
        ADDS   i, $1, i
        JMP    for0
exit0:
```

Optimizacija međukoda

odgovara dijagram toka:

Optimizacija međukoda - primer

- Koliko baznih blokova ima (odgovor: 5)
- Na kojim linijama počinje i završava svaki od baznih blokova?

```
@if2:                                1
    CMPS    c,d                        2
    JGTS    @true2                     3
    } BB1
@false2:                               4
    CMPS    a,c                        5
    JLES    @false3                   6
    } BB2
@true2:                                7
    MOV     $1,a                       8
    JMP     @exit2                     9
    } BB3
@false3:                               10
    MOV     $2,a                       11
    } BB4
@exit2:                                12
    } BB5
```

Optimizacija međukoda

□ Granularizacija optimizacije

1. lokalne optimizacije

- primenjuju se u jednom baznom bloku
- većina kompajlera ih radi

2. globalne optimizacije

- primenjuju se u jednom dijagramu toka (telu funkcije)
- puno kompajlera ih radi

3. među-proceduralne optimizacije

- primenjuju se između procedura
- nekoliko kompajlera ih radi

■ najviše se isplati raditi lokalnu optimizaciju

■ cilj: maksimum dobiti za minimalnu cenu

- kompleksnost implementacije
- vreme kompajliranja
- koliko se isplati

Optimizacija međukoda - lokalna

□ Lokalna optimizacija

- najjednostavniji oblik optimizacije
- optimizuje jedan BB

□ Algebarske transformacije

- neke naredbe mogu biti uklonjene
 - $x = x + 0$
 - $x = x * 1$
- neke naredbe mogu biti pojednostavljene
 - $x = x * 0 \rightarrow x = 0$
 - traje jednako dugo, ali pospešuje sledeće optimizacije
 - $y = y ** 2 \rightarrow y = y * y$
 - stepenovanje nije *built-in* instrukcija već poziv funkcije
 - $x = x * 8 \rightarrow x = x \ll 3$
 - množenje stepenom 2-ke se menja bit-šiftovanjem
 - na nekim mašinama \ll je brže od $*$, ali ne na svim³⁵

Optimizacija međukoda - lokalna

- **slaganje konstanti** (*constant folding*): neke operacije nad konstantama mogu biti izračunate u vreme kompajliranja
 - **$x = y \text{ op } z$**
 - ako su **y** i **z** konstante, onda **$y \text{ op } z$** može biti izračunato u vreme kompajliranja
 - **$x = 2 + 2 \rightarrow x = 4$**
 - **$\text{if } 2 < 0 \text{ jump } L$**
 - može biti obrisana jer je uslov **$2 < 0$** uvek **`false`**
 - slaganje konstanti je jedan od najčešćih i najbitnijih optimizacija koje kompajler sprovodi

Optimizacija međukoda - lokalna

- nedostupne naredbe
 - ne postoji skok na tu naredbu
 - ne može se „propasti“ na izvršavanje te naredbe
 - nedostupan kod se može obrisati
 - time se smanjuje kod programa

Optimizacija međukoda - lokalna

- kako i zašto se pojavljuju nedostupne naredbe?
 - *then* telo postaje nedostupno kada nema dibagiranja

```
#define DEBUG 0
if(DEBUG) then → if(0) then
    . . .                . . .                * nedostupno
```

- upotreba biblioteke
 - biblioteke sadrži stotine funkcija, a upotrebi se njen mali deo, recimo 3 funkcije
 - ostatak funkcija se može ukloniti iz *binary* datoteke
- rezultat drugih optimizacija

Optimizacija međukoda - lokalna

- u nastavku koda, svaka upotreba **m** se može zameniti sa **x**
- (i svako **a** se može zameniti sa **b**)

x = y + z		x = y + z
a = b	=>	a = b
m = y + z		m = x
n = 2 * a		n = 2 * b

- ovaj postupak se zove propagacija kopije (*copy propagation*)
 - ukoliko je u pitanja u konstanta, onda se zove propagacija konstante (*constant propagation*)
- sam postupak nije poboljšao kod, ali
- daje rezultate u spoju sa drugim optimizacijama
- na primer: ako se **a** ne koristi dalje u programu, onda se naredba **a = b** može ukloniti

Optimizacija međukoda - lokalna

- primer:

a = 5		a = 5
x = 2 * a	=>	x = 10
y = x + 6		y = 16
m = x * y		m = 160

- propagacija konstante: **a** se svugde zamenjuje konstanom **5**
- u drugoj naredbi je sada moguće primeniti constant folding (**2 * 5**)
- sada smo dobili novu konstantu (**10**) kao vrednost za **x**, pa dalje možemo propagirati tu konstantu:

y = 10 + 6	=>	slaganje konstanti	=>	y = 16
m = 10 * y	=>	propagacija kopije	=>	m = 10 * 16
			=>	m = 160

Optimizacija međukoda - lokalna

2) nedostupan kod (*unreachable code*)

= kod koji se nikada neće izvršiti, jer tok izvršavanja nikad neće stići do njega

```
return x + y;  
int z = x * y;
```

- do definicije **z** promenljive se nikada ne stigne, jer se pre toga izvrši **return**
- definicija **z** promenljive se može izbaciti

Optimizacija međukoda - lokalna

3) mrtav kod (*dead code*)

= kod koji se izvršava ali nema efekta na ostatak koda

$$z = x / y$$

- izraz koji se dodeljuje **z** se nikada neće iskoristiti ako se **z** ne koristi nigde dalje u programu
- samo deljenje može dovesti do pojave izuzetka
- optimizacija ovakve naredbe izbacuje
- primer: naredba **a = b** može da se izbacuje ako se **a** ne koristi nigde dalje u kodu

$$\begin{array}{l} \mathbf{b} = \mathbf{z} + \mathbf{y} \\ \mathbf{a} = \mathbf{b} \\ \mathbf{x} = 2 * \mathbf{b} \end{array} \quad \Rightarrow \quad \begin{array}{l} \mathbf{b} = \mathbf{z} + \mathbf{y} \\ \mathbf{x} = 2 * \mathbf{b} \end{array}$$

Optimizacija međukoda - lokalna

- Svaka optimizacija, sama za sebe, čini malo poboljšanje koda
- Optimizacije se najčešće dopunjuju
 - primena jedne optimizacije omogući drugu
- Optimizujući kompajleri ponavljaju optimizacije dok ne dođu do stanja kada poboljšanje više nije moguće
 - optimizacija može biti i zaustavljena u nekom trenutku vremena, da bi se ograničilo vreme kompajliranja

Optimizacija međukoda – lokalna

Početni kod:

```
a := x ** 2
b := 3
c := x
d := c * c
e := b * 2
f := a + d
g := e * f
```

Algebarske transformacije:

```
a := x ** 2
b := 3
c := x
d := c * c
e := b * 2
f := a + d
g := e * f
```

```
a := x * x
b := 3
c := x
d := c * c
e := b << 1
f := a + d
g := e * f
```

Optimizacija međukoda – lokalna

Propagacija kopije:

a := x * x

b := 3

c := x

d := c * c

e := b << 1

f := a + d

g := e * f

a := x * x

b := 3

c := x

d := x * x

e := 3 << 1

f := a + d

g := e * f

Optimizacija međukoda – lokalna

Slaganje konstanti:

a := x * x

b := 3

c := x

d := x * x

e := 3 << 1

f := a + d

g := e * f

a := x * x

b := 3

c := x

d := x * x

e := 6

f := a + d

g := e * f

Optimizacija međukoda – lokalna

Uklanjanje zajedničkih podizraza:

a := x * x

b := 3

c := x

d := x * x

e := 6

f := a + d

g := e * f

a := x * x

b := 3

c := x

d := a

e := 6

f := a + d

g := e * f

Optimizacija međukoda – lokalna

Propagacija kopije:

a := x * x

b := 3

c := x

d := a

e := 6

f := a + d

g := e * f

a := x * x

b := 3

c := x

d := a

e := 6

f := a + a

g := 6 * f

Optimizacija međukoda – lokalna

Uklanjanje mrtvog koda:

a := x * x

b := 3

c := x

d := a

e := 6

f := a + a

g := 6 * f

a := x * x

f := a + a

g := 6 * f

f = 2 * a

g = 12 * a

Optimizacija međukoda - lokalna

- Koje su validne lokalne optimizacije za dati BB? Pretpostavka je da su samo **g** i **x** referencirane izvan ovog BB.
- a) propagacija kopije: Linija 4 postaje **d := a * b**.
- b) uklanjanje zajedničkih podizraza: Linija 5 postaje **e := d**.
- c) uklanjanje mrtvog koda: Linija 3 je uklonjena.
- d) Posle nekoliko iteracija optimizacije, ceo blok koda se može redukovati na **g := 5**.

```
1  a := 1
2  b := 3
3  c := a + x
4  d := a * 3
5  e := b * 3
6  f := a + b
7  g := e - f
```

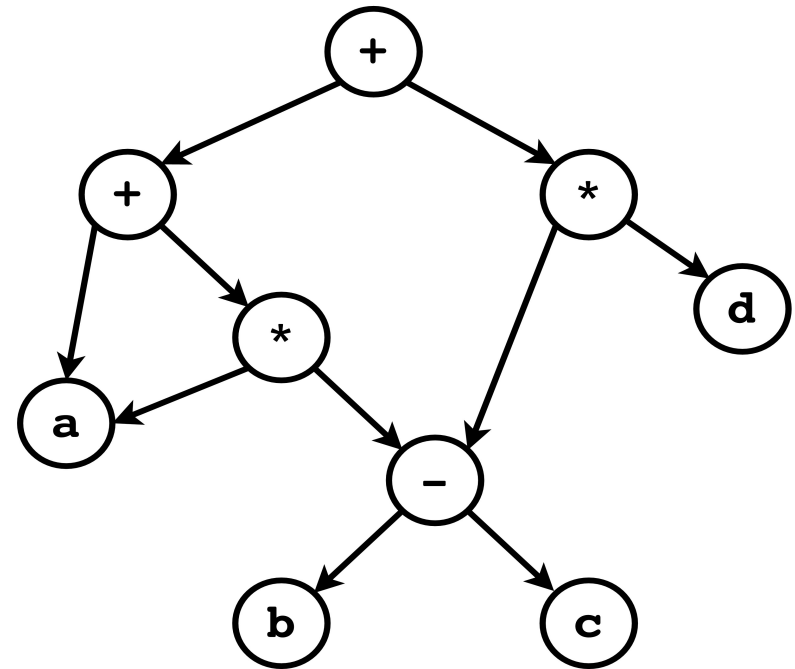
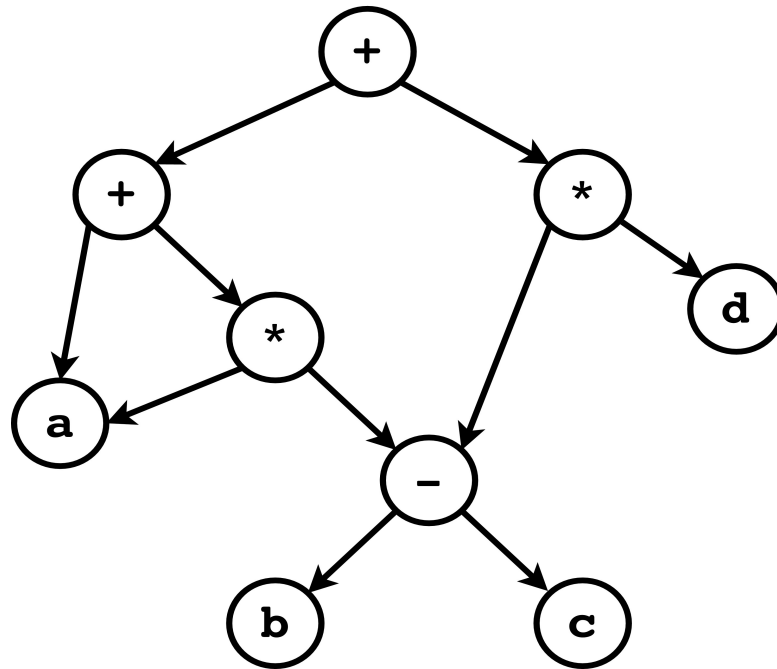
Optimizacija međukoda

- Za otkrivanje zajedničkih podizraza korisno je crtati **usmerene aciklične grafove** baznih blokova
- *directed acyclic graph* - DAG
 - usmereni graf koji ne sadrži petlje
 - koristi se za prikazivanje redosleda događaja
- DAG se koristi za lako otkrivanje zajedničkih podizraza
- DAG ima po 1 čvor za svaki podizraz
 - unutrašnji čvor predstavlja operator a njegovi čvorovi potomci su operandi
 - čvor može imati više roditelja

Optimizacija međukoda

- Slika pokazuje stablo i odgovarajući DAG za izraz:

$$a + a * (b - c) + (b - c) * d$$

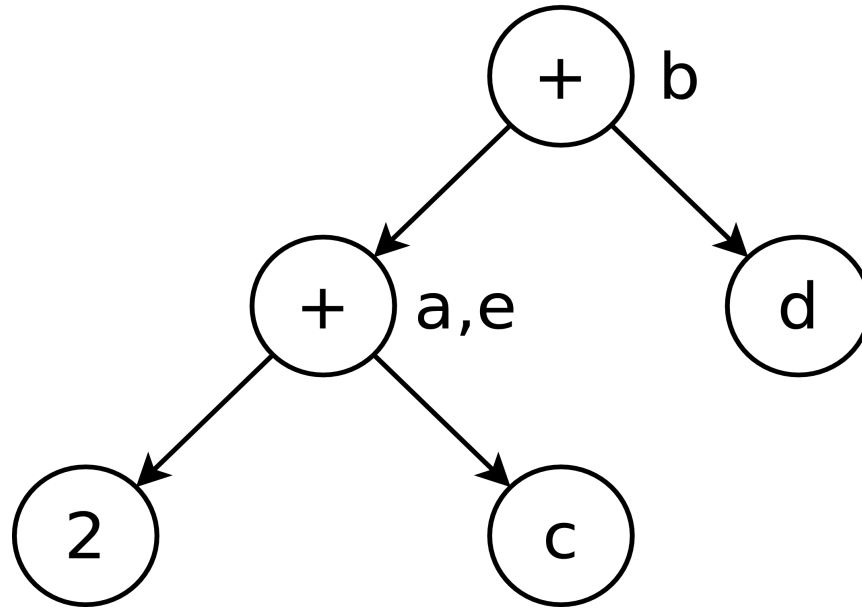
- List **a** ima 2 roditelja jer je **a** zajednički podizraz za 2 podizraza: za prvo sadbiranje i prvo množenje
- Obe pojave zajedničkog podizraza **b - c** su predstavljene istim čvorom, koji ima 2 roditelja

Optimizacija međukoda

- Za bazni blok

```
ADDS    $2, c, a
ADDS    a, d, b
ADDS    $2, c, e
```

usmereni aciklični
graf izgleda:

- Iz grafa je očigledno da se promenljivim **a** i **e** pridružuje vrednost zajedničkog podizraza, pa se bazni blok može transformisati u:

```
ADDS    $2, c, a
ADDS    a, d, b
MOV     a, e
```

Optimizacija međukoda

- Primer suvišne naredbe je naredba koja pridružuje vrednost promenljivoj u baznom bloku od koga se ona više ne koristi
- Ako se promenljiva *e* ne koristi iza baznog bloka iz prethodnog primera, taj bazni blok se može transformisati u

```
ADDS $2, c, a
ADDS a, d, b
```

- Suvišne naredbe se obično javljaju nakon pojedinih transformacija baznih blokova u toku optimizacije

Optimizacija međukoda

- Optimizacija petlji ima za cilj da smanji vreme izvršavanja petlje
 - smanjenjiti broj naredbi u telu petlje
 - naredbe koje ne zavise od petlje idu ispred tela petlje
 - npr: ako se u petlji pristupa svim elementima niza `int n[10]`
`a = n[i - 5];`
 - tada petlja sadrži računanje adresa pojedinih elemenata:
`adresa_n + (i - 5) * 4`
 - podrazumeva se:
 - da je `adresa_n` adresa prvog elementa niza `n`
 - da `adresa_n` nije poznata u kompilaciji
 - da svaki element niza zauzima 4 bajta
 - Prethodni izraz se može transformisati u:
`i * 4 + (adresa_n - 20)`
 - a računanje izraza iz zagrade se može pomeriti ispred petlje, tako da se samo njegova vrednost koristi u petlji

Optimizacija međukoda – *peephole*

- Posebna vrsta optimizacije je **parcijalna** (*peephole*) **optimizacija**
 - posmatraju se kratke sekvence uzastopnih naredbi i zamenjuju kraćim i bržim sekvencama
 - sekvenca naredbi se posmatra kroz zamišljeni prorez (*peephole*),
 - pri čemu se prorez pomera preko naredbi od početka ka kraju programa
 - parcijalna optimizacija je najdelotvornija kada se uzastopno višestruko ponavlja

Optimizacija međukoda – *peephole*

- u toku parcijalne optimizacije traže se pojave unapred zadanih slučajeva kao što su:
 - suvišne naredbe
 - suvišni skokovi
 - nedostupne naredbe
 - mrtve naredbe
- uoče se tipični slučajevi neefikasnog međukoda
- za svaki od slučajeva se sprovodi parcijalna optimizacija da bi se pojave dotičnog slučaja pronašle i uklonile

Optimizacija međukoda

- Primeri **suvišnih naredbi** (* označava suvišnu naredbu):
 - naredba poređenja koja sledi iza identične naredbe, a da između njih nije bilo izmena uslovnih (*condition code*) bita iz status registra

```
CMPU    a, b
JEQ     @false0
CMPU    a, b          *
JLEU    @false1
```

- naredba punjenja (*load*) registra koja sledi iza identične naredbe, a da između njih nije bilo izmena sadržaja registra i obrnuto (*store*)

```
MOV     $7, %1
ADDU    %0, %1, %2
MOV     $7, %1          *
```

Optimizacija međukoda

□ Primeri **suvišnih naredbi**:

- ponovno izračunavanje izraza

```
y = x * 2;  
return x * 2;      *
```

- uzastopne *load* i *store* naredbe koje se odnose na isti registar i istu memorijsku lokaciju

```
MOV  %0, a  
MOV  a, %0          *
```

Optimizacija međukoda

□ Primeri **nedostupnih naredbi**

- naredbe koje slede iza naredbe bezuslovnog ili uslovnog skoka, a nisu cilj neke druge naredbe skoka

```
    JEQ    labela1
    JNE    labela2
    MOV    $12, %0    *
```

labela1:
 ...

labela2:
 ...

- naredbe iza **return** iskaza u funkciji

```
    return x + y;
    int z = x * y;    *
```

Optimizacija međukoda

□ Primeri mrtvog koda

- naredbe koje se izvršavaju ali nemaju efekta na ostatak koda

```
a = x + y;
```

```
z = 2;                *
```

```
return x * y;
```

Optimizacija međukoda - primer

	MULS	\$2,%2,%2	alg. transformacija
	MOV	\$5,n	
lab1:			
	ADDS	%2,n,%2	
	MOV	\$5,n	suvišna
	JGTS	lab2	
	JLTS	lab3	
	JEQ	lab4	
	MOV	\$1,q	mrtva
	SUBS	n,%2,%2	nedostupna

Optimizacija međukoda

- Suvišne i nedostupne naredbe se izbacuju
- Operandi naredbi suvišnih skokova se modifikuju
 - suvišan skok je naredba skoka čiji je cilj naredba bezuslovnog skoka

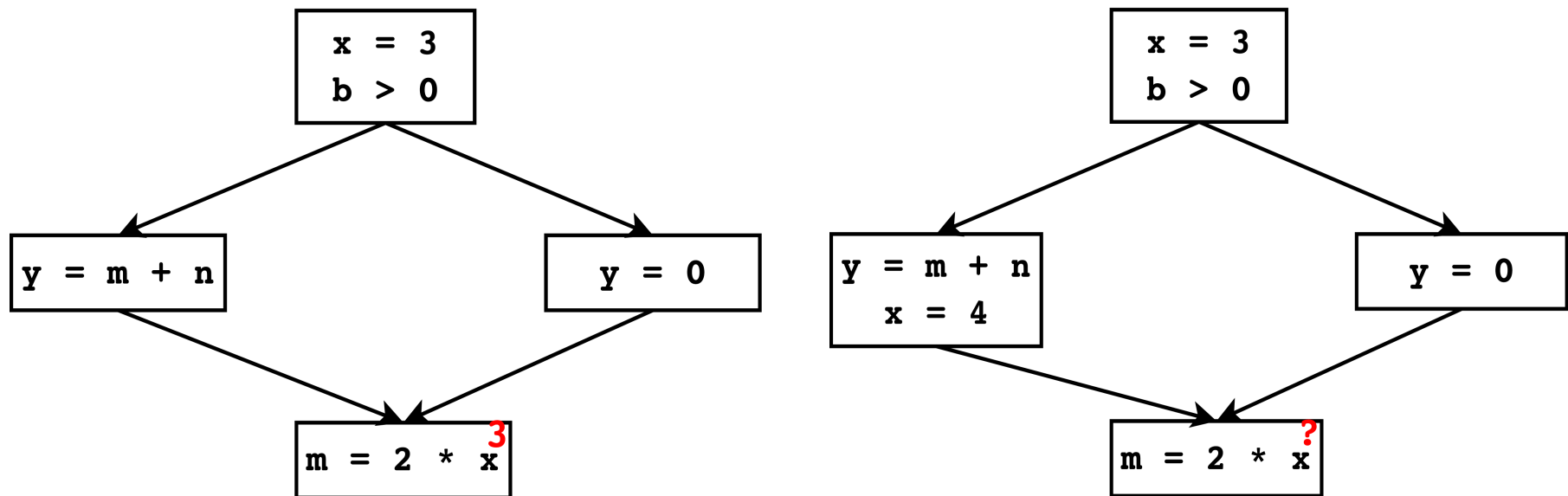
```
        JEQ    labela1
        ...
labela1:
        JMP    labela2
```

modifikuju se tako da se izbegavaju suvišni skokovi:

```
        JEQ    labela2
        ...
labela1:
        JMP    labela2
```


Optimizacija međukoda - globalna

- Odluka o transformaciji baznih blokova se donosi na osnovu:
 - poznavanja načina korišćenja promenljivih u programu
 - u prvom primeru moguće je propagirati konstantu $x = 3$
 - u drugom primeru nije moguća propagacija konstante
- globalno propagiranje konstante k je moguće pod uslovom da je na svakoj putanji do upotrebe x , poslednja dodela $x = k$

Optimizacija međukoda - globalna

- Uslov korektnosti primene optimizacije nije lako proveriti
- „sve putanje“ uključuje i
 - putanje oko petlji
 - putanje kroz grananja
- Zbog provere uslova obavlja se **globalna analiza toka podataka** (*global dataflow analysis*)
 - analiza celog dijagrama toka
- Cilj ovakve analize:
 - da se za svaku promenljivu odredi poslednji bazni blok u kome se ona koristi (u kome se preuzima njena vrednost)
- Rezultati analize toka podataka se čuvaju u tabeli simbola